

CSUTKAMANÓ ÉS A FEHÉR HERCEGNŐ, AVAGY A HÓ

BIRODALMA

Írta: Zalaba Zsuzsa

Illusztráció: Csapó Judit

Csutkamanó tudta jól, hogy a világmindenségben sok izgalom lapul, rejtőzködik, de hogy ő egyszer körutazást tegyen a bolygók körül, na erről sosem volt meggyőződve. Tudta, hogy a Nap közelébe sem férkőzhet, mert leperzselődik a hálósipkája, a tejútra sem vágyott soha, mert azt gondolta, fehér az egész és ködös. Viszont az egész égboltot, galaxist mindig is úgy képzelte el, hogy a csillagok ragyognak, varázslatosan világít a Hold, s ha focilabda lenne, jó nagyot bele kéne csak rúgni s mindig ugyanoda visszalibegne szépen lassan, s megint fejfelhetne bele valaki egy jó nagyot. Csutkamanó mesélte már a gyerekeknek, hogy csak ők látnak a földről égen úszó repülőgépeket, magasban szálldogáló madarakat.

Az álomvilágban például, vagy a tündérek földjéről egészen másként fest az ég. Hófehérnek azonban még sose látta a kis manó a feje fölötti terepet, ma azonban, ahogy felnézett az égre, hófehér volt minden és mintha egy hóból készült függöny fedte volna be az egész égboltot. Belefűjt a varázssípjába és egy szempillantás alatt a tündérikrek szobájában landolt, tündérvárban.

Pici és Boróka éppen virágokat fontak koszorúnak, meghökkentek, hogy Csutkamanó ott huppan le mellettük az asztalon szétborított virágokba. A manó megrázta magát és lesöpörte arcáról a virágszirmokat. – Különöset láttam, gyertek az ablakhoz és nézzetek fel az égre! Pici és Boróka szájátva bámulták a fehérséget. Fogalmuk sem volt, mi lehet ez a furcsa jelenség, de tudták jól, hogy apjuk könyvtárában találni fognak erre is választ. Beosontak hát a

könyvtárba és leporolták a régesrégi könyveket és a legvaskosabb borítóján felfigyeltek egy érdekes címre: HÓBIRODALOM, FEHÉR HERCEGNŐ HATALMA. Kinyitották a könyvet és hideg fuvallat csapott fel a lapok közül. Hópihékek kezdtek szállingózni a könyvből és végül kihullott egy lap is belőle. EZER ÉV MÚLVA ELJÖVŐK KÖZÉTEK! Ez állt az üzeneten és a három jóbarát máris tudta, hogy FEHÉR HERCEGNŐ érkezik közéjük ezen a napon.

Pici és Boróka édesapja, a tündérek királya régóta várta ezt a pillanatot, mindig is szeretett volna kezet csókolni a hó úrnőjének. A tündérkirály még virágillatot is locsolt magára ezen a napon, a tavasz illatát szerette volna megmutatni a hercegnőnek s egy kis melegséget varázsolni a szívébe. Állt a seregével a tündérvár óriáskapuja előtt, felsorakozott az összes tündér is a vár hídján, virágokat hintettek a földre és a legszebb virágkoszorút vitte fel paripájuk, a cserebogár a magasba, hogy ezt adhassák a hercegnőnek ajándékba, szeretetük, barátságuk jeleként.

S ekkor a távolból lassan úszott a közelükbe a jégből készült, csillogó-villogó hintó. Jéglovak húzták, jéglovasok kísérték hosszú menetben. A hóbirodalom hercegnője fehér ruhában feszített, gyönyörű volt, de akire ránézett, az megdermedt menten és kirázta a hideg.

Csutkamanó azonban nemhiába volt a trükkök nagymestere és a jóság hirdetője. Belefűjt a varázssípjába és még kétszer jó erősen belefűjt, biztos ami biztos alapon.

Fehér hercegnő rögtön megérezte, hogy valami nagyon furcsa történt vele. A szívébe melegség költözött, a tekintete lágy lett és szeretettől sugárzott. Hópelyhek szállingóztak körülötte, de az arca mosolyra fakadt és hangosan kuncogni kezdett. A tündérkirály kezet csókolt az ifjú hölgynek és egy gyönyörű tündérvirágot tűzött a hercegnő hajába. A hercegnő pedig átadott a bölcs és barátságos királynak egy titokzatos gömböt. – Ha szeretnéd bejárni a világmindenséget, csak érintsd meg!

A király Csutkamanóra kacsintott és két csintalan lányát is magához intette. Azok meg gondolkodás nélkül eléje penderültek és a kis manóval együtt megérintették a titokzatos gömböt.

Egyszer csak, mintha álomba szenderültek volna, látták magukat a csillagok között, elsuhantak a bolygók mellett, fényeset láttak és gyönyörűt, boldogok voltak és izgalomtól teli szívvel szívták magukba a világmindenség összes rejtélyét. Amikor kinyitották a szemüket, szólni sem tudtak.

Meghajoltak a Fehér Hercegnő előtt és a fülébe súgták: - Te is álmodj majd valamit, ha este elalszol. Álmodj majd rólunk és látogass meg minket az álmok birodalmában! Az is éppoly csodás és izgalmas, mint a világmindenség! Ott is lehet kalandozni és kacagni és izgulni és csodákra lelni. Az álmok is varázslatosak, mesések. Ott is hullhat a hó, ragyoghat a nap, s talán ott majd találkozhatsz álmaid hercegével is.

Csutkamanó aztán sejtelmesen megfogta Pici és Boróka kezét, s irulva-pirulva énekelni kezdett a három jóbarát:

- A titok mindenhol ott lakik. Szívekben, álmokban, arcunkon, hajunkban.
- A titok a legjobb, mit kereshetsz s találhatsz.
- A titok a legszebb, mint láthatsz és nem láthatsz.
- A titok a csendben és hangban is otthont talál.
- A titok az mindig és mindenkire rátalál!

Vége